

РЕШЕНИЕ

№ 13567

гр. София, 04.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 141 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ СТ.
ХАЗЪРБАСАНОВА

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА АЛ. ЛАЗАРОВА
като разгледа докладваното от СИЛВИЯ СТ. ХАЗЪРБАСАНОВА
Гражданско дело № 20221110130290 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 124, ал. 1, вр. чл. 235 ГПК.

Образувано е по искова молба на А. В. Н. и М. А.ов Н., действащ лично и със съгласието на своя баща А. В. Н. /навършил пълнолетие в хода на исковото производство/ срещу ЗАД „Д...”АД, с която са предявени искове с правно основание чл. 432, ал.1 от КЗ във вр. с чл.45 от ЗЗД за заплащане на А. В. Н. на сумата от **7 500 лв.**, като част от претенция в общ размер на 15 000 лв., за претърпените болки и страдания от ПТП от 05.11.2021 г. и **250 лв.** имуществени вреди, изразяващи се в заплащане на скенер и медицинско освидетелстване, а М. А.ов Н. за сумата от **10 000 лв.** частичен иск от иск в общ размер на 20 000 лв., за претърпените болки и страдания от ПТП от 05.11.2021 г. и **303.68 лв.** имуществени вреди, изразяващи се в заплащане на скенер, лекарства и медицинско освидетелстване

Ишците А. В. Н. и М. А.ов Н. твърдят, че на 05.11.2021 г. при управление на л.а. „Мицубиши 1200“ с ДК № ... от А. В. Н. в посока гр. Костинброд – гр. Монтана, на около 600 м. след разклона за с. Дръмша, пострадали при ПТП. На 05.11.2021 г. около 19:40 часа лек автомобил с ДК № ..., се блъснал в л.а. „Мицубиши 1200“ с ДК № ..., управляван от А. В. Н., като автомобилът излетял от пътя, превъртял се през тавана и се преобърнал странично. Произшествието настъпило поради неправилна маневра „изпреварване“, предприета от водача на л.а. с ДК № ..., който навлязъл в лентата за движение на л.а. „Мицубиши 1200“ с ДК № ... внезапно. Виновният водач на л.а. с ДК № ... бил застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника, при който била образувана претенция по щета № 0801-066-32/2021-03 за претърпените от ишците имуществени неимуществени вреди от ПТП. В резултат от ПТП А. В. Н. претърпял контузии на лява теменна област, лявата лопаткова област и ляво коляно, на опорно-двигателния апарат в шийната област, кръвонасядания, мозъчно сътресение. Почувствал силни болки в главата, врата, раменете, левия крак и гърба, имал непрекъснато главоболие в продължение на един месец. Повече от месец болезнени и силно ограничени били движенията в шията му. Във връзка с претърпените телесни увреди заплатил 250 лв. за скенер на глава и медицинско освидетелстване, които съставляват претърпени имуществени вреди. Претърпените болки и

страдания оценява на 15 000 лв. В резултата от ПТП М. А.ов Н. претърпял контузии на дясното рамо, дясната мишница и в шийната област, мозъчно сътресение. Изпитвал силна болка в дясното рамо и била ограничено движението на ръката за около месец. Страдал от непрекъснато главоболие, сънливост и приемал лекарства повече от месец. Преживяното повлияло на психическото и емоционалното му състояние, изпитвал тревожност, нарушен бил сънят му. Оценява претърпените неимуществени вреди на 20 000 лв., а имуществените вреди на 303,68 лв. за скенер, медикаменти и медицинско освидетелстване. При тези твърдения А. В. Н. предявява частичен иск за неимуществени вреди на стойност 7 500 лв., като част от претенция в общ размер на 15 000 лв., за претърпените болки и страдания от ПТП от 05.11.2021 г. и 250 лв. имуществени вреди, изразяващи се в заплащане на скенер и медицинско освидетелстване, а М. А.ов Н. за сумата от 10 000 лв. частичен иск от иск в общ размер на 20 000 лв., за претърпените болки и страдания от ПТП от 05.11.2021 г. и 303.68 лв. имуществени вреди, изразяващи се в заплащане на скенер, лекарства и медицинско освидетелстване. Претендират разноски.

В срока по чл. 131 ГПК, ответникът ЗАД „Д...“ АД оспорва иска. Не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по полица „ГО“ в ответното дружество. Оспорва механизма на ПТП. Оспорва водачът И.н И. М. да има вина за настъпване на ПТП. Поддържа, че ищецът е причинил изключително процесните вреди или, че е налице съпричиняване, като твърди управление на л.а. „Мицубиши 1200“ с ДК № ... с несъобразена скорост, което е попречило да бъде предприета спасителна маневра, като оспорва ищите да са били с поставен обезопасителен колан съответстващ на изискванията на чл.137 б и сл. от ЗДвП. Поддържа, че претенцията на ищите за неимуществени вреди е силно завишена. Моли за отхвърляне на исквете и присъждането на разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, намира **от фактическа и правна страна следното:**

Предявени са искове с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД. Основателността им се обуславя от наличието на две групи предпоставки: 1/ виновно прот.правно деяние /действие или бездействие/ на лице, от което са причинени вреди /имуществени или неимуществени/ в определен размер на друго лице; и 2/ наличие на валиден договор за застраховка гражданска отговорност на виновното лице.

Съгласно разпоредбата на чл. 432 КЗ увреденият, спрямо който застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя. При сключена задължителна застраховка “Гражданска отговорност” застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в договора сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди. Застрахователят отговаря по риска “Гражданска отговорност” за всички вреди, пряка и непосредствена последица от увреждането и това е така, защото при тази застраховка дължимите от застрахователя суми имат обезщетителен характер и са предназначени да поправят вредите, настъпили в резултат на застрахователното събитие.

Допустимостта на настоящото исково производство се обуславя освен от наличието на общите процесуални предпоставки, и от специалната такава, предвидена изрично в императивната норма на чл. 498, ал. 3 КЗ, а именно – проведено рекламационно производство, в което по извънсъдебен ред увреденият предявя претенцията си за доброволно уреждане на отношенията със застрахователя и изтичане на тримесечен срок от искането, в който ответникът не е извършил плащане или е предложил такова в по-нисък размер, с който ищецът не е съгласен. За наличието на тази процесуална предпоставка съдът следи служебно.

Доказването на специалната процесуална предпоставка се установява от приетата по делото Уведомление за застрахователно събитие вх.№ 4743/12.11.2021 г. и Заявление № 432/01.02.2022 г. Налице е мълчалив отказ за изплащане на обезщетение по предявените

имуществени и неимуществени вреди от ищците, като е изтекъл предвиденият от законодателя в чл. 498, ал. 3 КЗ, вр. чл. 496, ал. 1 КЗ тримесечен срок, към момента на депозиране на исковата молба, по която е образувано делото. Плащане от ответника на претендираната сума не се твърди и доказва. Горните изводи обуславят допустимостта на исковото производство, което налага разглеждането на исковите претенции по същество.

В тежест на ищците е да установят при пълно и главно доказване механизма на деянието, вредите и наличието на причинна връзка между тях, както и наличието на валиден договор за застраховка гражданска отговорност на виновното лице. Вината се предполага, докато наличието на протИ.правност е правен извод, който се извлича от установените по делото факти.

По делото е безспорно между страните, че към датата на процесното ПТП е съществувало валидно застрахователно правоотношение, произтичащо от договор за застраховка „гражданска отговорност“ между ответника и собственика на л.а. с ДК № ..., което е посочено и в приетия по делото протокол за ПТП № 1792915 от 05.11.2021 г., който в тази част представлява официален удостоверятелен документ и притежава материална доказателствена сила, както и досежно датата и мястото на настъпване на ПТП.

От протокола за ПТП № 1792915/05.11.2021 г. и приетата по делото САТЕ се установява, че на 05.11.2021 г. на ул. „Ломско шосе“ между гр. Костинброд и гр. Монтана /път II - 81/ в района на с. Дръмша е настъпило ПТП между лек автомобил „Мицубиши Л 200“, рег. № ... и лек автомобил „Фолксваген Пасат“, рег. № На 05.11.2021 г. лек автомобил „Фолксваген Пасат“, рег. № ... се движи по ул. „Ломско шосе“ с посока от гр.Монтана към гр. Костинброд и на около 600 м. преди разклона за с. Дръмша, водачът предприема маневра за изпреварване на движещ се пред него камион и две МПС –та на прав участък от пътя. Водачът на лек автомобил „Фолксваген Пасат“, рег. № ... не успява да се прибере в собствената лента, поради друго МПС движещо се зад него в лентата за насрещно движение. При навлизане в крива на пътното платно, водачът на лек автомобил „Фолксваген Пасат“, с рег.№ ... реализира ПТП с насрещно движещия се по път II-81 с посока от гр. Костинброд към гр. Монтана, лек автомобил „Мицубиши Л 200“, с рег.№ Вследствие на удара, лек автомобил „Мицубиши Л 200“, с рег.№ ... напуска пътното платно в крайпътен банкет, преобръща се и се позиционира в посока обратна на движението му - към гр. Костинброд. Според заключението на САТЕ, която съдът изцяло кредитира като обективно и безпристрастно изготвена от лице с нужните специални познания, пътното платно на път II - 81 в района на процесното ПТП е съставено от две ленти за движение с единична непрекъсната линия. Липсва хоризонтална маркировка на пътното платно. Вертикалната пътна маркировка на път II-81 в посока към гр. Костинброд, в района на началото на кривата на пътното платно е съставена от пътен знак А-3 („Последователни опасни завои, първия от които е надясно“), пътен знак В-24 („Забранено е изпреварването на моторни превозни средства, с изключение на мотопеди и мотоциклети без кош“) и пътен знак В-26 („Забранено е движение със скорост, по - висока от обозначената - 40 км./ч.“). Вертикалната пътна маркировка на път II-81 в посока към гр. Монтана, в района на началото на кривата на пътното платно е съставена от пътен знак В-24 („Забранено е изпреварването на моторни превозни средства, с изключение на мотопеди и мотоциклети без кош“) и пътен знак В-26 („Забранено е движение със скорост, по — висока от обозначената — 40 км./ч.“). Съгласно свидетелски показания на И. И. М., лек автомобил „Фолксваген Пасат“, с рег.№ ... се е движил с около 60 км./ч. По делото няма данни, чрез които да се определи аналитично скоростта на движение на лек автомобил „Мицубиши Л 200“, с рег.№ Пълният спирачен път на дадено ППС представлява общият изминат от масовия му център път от момента на предприемане на аварийно спиране от водача /момента на възприемане на опасността или сигнала/ до окончателното му спиране. Съгласно определението за аварийно спиране процесът на спиране на МПС съответства на спиране при непрекъснато максимално натиснат спирачен педал. Пълният спирачен път в

съдебната практика се нарича още *“опасна зона за спиране”* на транспортното средство. Опасната зона реално представлява минимално необходимата зона /разстояние или път, изминат от ППС/, която е необходима за водача да преустанови движението на ППС от момент на възприемане на опасност /сигнал/ до окончателното спиране. Опасната зона на автомобила се намира в пряка и функционална зависимост от скоростта на движение на превозното средство и момента на възприемане на опасност от страна на водача. Съгласно материалите по делото и свидетелските показания, може да се определи опасната зона на лек автомобил „Фолксваген Пасат“, с рег.№ ..., който се е движил с около 60 км./ч. преди да предприеме изпреварването, но няма данни за скоростта на движение на лек автомобил „Мицубиши Л 200“, с рег.№ ..., като в конкретната пътна обстановка, двете МПС - та са се движили едно срещу друго в лентата за движение на лек автомобил „Мицубиши Л 200“, с рег.№ По делото не е приложен Протокол за оглед на местопроизшествие с измерени и отбелязани разположенията на процесите МПС - та след удара, данни от спирачни следи и находки по пътното платно, от които може да се определи точното място на удара, скоростта на движение на превозните средства в момента на удара и дистанцията (разположението) на автомобилите от мястото на удара, в момента когато лек автомобил „Фолксваген Пасат“ е навлязъл в лентата за насрещно движение. От техническа гледна точка и от приложените по делото доказателства, може да се направи извод, че причината за настъпване на процесното ПТП е поведението на водачът на лек автомобил „Фолксваген Пасат“, с рег.№ ..., който предприема маневра за изпреварване на движещите се МПС - та пред него, без да може да се върне в лентата си за движение, вследствие на което настъпва ПТП с насрещно движещия се в собствената пътна лента, лек автомобил „Мицубиши Л 200“, с рег.№ Предотвратимостта на произшествието се намира в пряка и функционална зависимост от скоростта на движение на участниците, в момента на удара и от разстоянието между превозните средства в момента на възникване на опасността. Поради тази причина не е възможно да се определи дали водачът на лек автомобил „Мицубиши Л 200“, с рег.№ ... е имал възможност да предотврати удара, чрез аварийно задействане на спирачната уредба. Съгласно данните по делото и свидетелските показания, процесното ПТП е настъпило в лентата за движение на лек автомобил „Мицубиши Л 200“, с рег.№ ..., като при възникналата опасност, водачът е предприел спасителна маневра отклонение в дясно по посоката си на движение. Водачът на лек автомобил „Фолксваген Пасат“, с рег.№ ... е имал техническа възможност да предотврати процесното ПТП, ако е запазил движението си в лентата за движение на път П-81 в посока гр. Костинброд, без да предприема маневра за изпреварване на движещия се пред него МСП - та в конкретната пътна обстановка. Лек автомобил „Мицубиши Л 200“, с рег.№ ..., фабрично е оборудван със следните обезопасителни колани: на предните седалки: 2 броя триточкови инерционни колани; на задните седалки: 3 броя триточкови инерционни колани. Въздушни възглавници в лек автомобил „Мицубиши Л 200“, с рег.№ ...: предни въздушни възглавници за шофьор и пасажер; странични въздушни тръби или въздушни възглавници - въздушни възглавници за глава с тръбна форма (Inflatable Tubular Structure (ITS)), като система за защита на главата (HPS). Функцията на предпазния автомобилен колан е да фиксира тялото на водача и пътниците към облегалката и седалката на автомобила, да ограничи движението им напред при рязко спиране и да предотврати контакт с детайли от вътрешността на купето на автомобила - арматурното табло, волана, страничните колони, предното и страничните стъкла и други детайли. По този начин се намаляват възможностите за получаване на тежки телесни наранявания при автомобилната травма в салона на автомобила. За максимален ефект от предпазният колан и неговият обтегач, същият е необходимо да бъде поставен по указания от производителя начин, като този колан обхваща оптимално плътнo гърдите и таза. Коланите на предните и на задните седалки се прибират и блокират посредством автоматичен механизъм. Поставен в нормалния си режим на аварийно заключване, триточковият колан не изисква специално нагласяне по дължината и позволява свобода на

движението, когато автомобилът се движи с постоянна скорост и не се налага рязко придвижване на тялото напред - при аварийно спиране. Коланите са конструирани и изработени така, че да издържат човешката маса /тегло/ при моментно ускорение на тялото напред, за да се предотврати нараняване главата, лицето, гърдния кош, таза и долните крайници в: предното стъкло, арматурното табло, волана, облегалките на задните седалки или други разположени пред водача и пътниците части от автомобилния салон. Обезопасителните колани, монтирани в автомобилите задържат тялото на шофьора и пътниците към облегалката при наличие на отрицателно ускорение по направлението на движение - при челни сблъсъци /удари/. Обезопасителните колани, монтирани в автомобилите задържат тялото на пасажера към облегалката при наличие на отрицателно ускорение по направлението на движение - при челни (фронтални) сблъсъци. Основното предназначение на въздушната възглавница, като елемент от пасивната безопасност на автомобила, е да забави скоростта на пътника, като по този начин го предпази от сериозни наранявания. Въздушната възглавница е пространството между пътника и волана или арматурното табло.

От представената по делото медицинска документация и заключението на приетата по делото и неоспорена от страните съдебно-медицинска експертиза, която съдът кредитира на основание чл.202 ГПК, тъй като е изготвена обективно, компетентно и добросъвестно се установява, че по време на ПТП А. В. Н. е получил следните травматични увреждания - контузия на главата в лявата теменна област с кръвонасядания; закрыта черепно мозъчна травма с мозъчно сътресение; контузия на лявата лопаткова област; контузия в шийната област с ограничени и болезнени движения; контузия на лявото коляно с изразен травматичен оток. Предписано е медикаментозно лечение с Луцетам, Тебокан и вит. С. Няма клинично проследяване и повторни консултации. Непосредствено след травмата болките са били силни, във връзка с контузиите на тъканите, кръвонасяданията, ограничените и болезнени движения и нарастващите посттравматични отоци. Патоморфологично са засегнати меките тъкани, постепенно отоците и кръвонасяданията са намаляли и функцията на ставите в засегнатите области са възстановени. Няма клинични и документални данни за болки и страдания към настоящия момент. Получените травматични увреждания поединично и в съвкупност са причинили временно разстройство на здравето, неопасно за жи.та. А. Н. е бил шофьор и травмите засягат анатомични области в лявата част на тялото. Експертизата приема, че са получени от удари в твърдите тъпи части от вътрешната част на купето от лявата страна и облегалката на предната лява седалка. Анализирайки механизмът на травмата, патоморфологията и тежестта на травматичните увреждания и топографската анатомия на засегнатите области, експертизата приема, че по време на ПТП А. Н. е бил с правилно поставен обезопасителен колан. Няма данни за усложнения по време на лечението и забавяне на оздравителния процес. Средната продължителност на възстановителният период е около 25 дни.

По време на ПТП М. А. Н. е получил следните травматични увреждания: закрыта черепно мозъчна травма с мозъчно сътресение. Астеновегетативен синдром; контузия на шийната област с кръвонасядания, болка и ограничени движения; контузии на дясното рамо и дясната мишница - състояние на посттравматичен стрес със силна тревожност. Предписано е медикаментозно лечение с Ноотропил, Тебокан и Парацетамол при нужда. Няма клинично проследяване и повторни консултации. Непосредствено след травмата, болките са били силни във връзка с контузиите на тъканите, кръвонасяданията, ограничените и болезнени движения и са възприемани по болезнено във връзка с посттравматичната стресова реакция и силната тревожност. Няма клинични и документални данни за болки и страдания към настоящият момент. Получените травматични увреждания поединично и в съвкупност са причинили временно разстройство на здравето, неопасно за жи.та. М. Н. е травмиран в резултат на удари във вътрешната част на купето, седалката, травма от обезопасителния колан или от пасилни движения на главата във връзка с

инерционни сили, възникнали в резултат на удара. Анализирайки механизмът на травмата, патоморфологията и тежестта на травматичните увреждания и топографската анатомия на засегнатите области, експертизата приема, че по време на ПТП М. Н. е бил с правилно поставен обезопасителен колан. Няма данни за усложнения по време на лечението и забавяне на оздравителния процес. Средната продължителност на възстановителния период е около 30 дни.

От представената по делото справка от НИМХ /л.120/ се установява, че според данни от метеорологичните станции на НИМХ в района на главен път Костинброд – Монтана, след разклона за с. Дръмша, метеорологичните условия на 05.11.2021 г., между 12 ч. и 22 ч. са следните: облачността е разкъсана, температурата на въздуха е между 22 – 6 градуса. Почти тихо, без вятър. Без валежи. Няма наблюдавани опасни метеорологични явления

От представените писмени доказателства, се установяват извършени разходи за лечението на ищеца А. В. Н. - Фактура с № ***** от 09.11.2021 г. за платена такса за КТ на главен мозък на стойност 200 лв., квитанция с № 184 за платена такса за СМУ на стойност 50 лв.; на ищеца М. А. Н.: Фактура с № 4000082556 от 09.11.2021 г. за платена такса за КТ на главен мозък на стойност 200 лв.; Квитанция с № 185 за платена такса за СМУ на стойност 50 лв., Фактура с № 30000009081 от 09.11.2021 г. за покупка на Ноотропил и Тебокан на стойност 53,68 лв.

От представения Амбулаторен лист с № 030903 от 08.11.2021 г., 12:40 часа издаден от личния лекар се установява, че А. В. Н. е с диагноза - други уточнени синдроми на главоболие. Преди 3 дни катастрофичал. Има главоболие, ограничени и болезнени движения в шията, не е повръщал. Обективно състояние - в ляво теменно на главата локален оток с кръвонасядане. Бял дроб - б.о. РСД, РР-130/90. Болезненост при палпация на коляно с оток и кръвонасядане. От приетото съдебномедицинско удостоверение № 426.11/21 г. от д-р Гошев се установява, че А. В. Н. е претърпял следните травматични увреждания: контузии на лявата теменна област, лявата лопаткова област и лявото коляно, изразени с травматични отоци, кръвонасядания и болка. Данни за контузия на опорно - двигателния апарат в шийната област, изразена с ограничени и болезнени движения. Причинили са временно разстройство на здравето, неопасно за жИ.та. Медицинско направление от Проф. д-р Красимир Генов - невролог от г. с диагноза: Закрита черепно мозъчна травма, мозъчно сътресение. На 05.11.2021г. претърпява ПТП. Без спомен за случилото се. С главоболие и виене на свят. КТ № 6053 от 08.11.21 г. на гл. мозък - б.о. Лечение с Луцетам, Тебокан и вит. С.

От приетото по делото Медицинско направление от Проф. д-р Красимир Генов - невролог от 08.11.2021 г. се установява, че М. А. Н. е с диагноза: Закрита черепно мозъчна травма, мозъчно сътресение. Астеновегетативен синдром. КТ с № 6012 от 08.11.21 г. на глава - б.о. Лечение с Ноотропил, Тебокан и Парацетамол при нужда. От съдебномедицинско удостоверение № 427.11/21 от д-р Гошев се установява, че при М. А. Н. са налице следните травматични увреждания: контузии на дясното рамо, дясната мишница и в шийната област, изразени с кръвонасядания, болка и ограничени движения. Причинили са временно разстройство на здравето, неопасно за жИ.та. От проведената Консултативно - терапевтична беседа на М. А. Н. от 08.11.2021 г. се установява състояние на посттравматичен стрес със силна тревожност, смуцаващи и ирационални мисли и страхове.

От разпита на свидетеля И. И. М. се установява, че е участвал в ПТП с управляван от него „Фолксваген пасат“. Произшествието настъпило преди гр. Костинброд, при движение в посока от гр.Монтана към гр. София на прав участък. Настигнал автомобил, който крИ.личел и изчакал удобен момент, за да го изпревари. Когато дошъл този момент, той тръгнал да изпреварва, но зад него тръгнал да изпреварва и друг автомобил. Видял светлини в насрещното платно, но не можел да прибере, заради другия автомобил зад него. Не можал да изпревари автомобила, тъй като той подал газ, а пред него имало други два

автомобила. За кратък период не спомнял нищо, след което настъпил ударът с насрещно движещия се автомобил. Скоростта, с която се движил преди да предприеме изпреварването била около 60 км.ч. Часът на настъпване на произшествието бил след 19:00 ч. на 05.11.2021 г. Мисли, че е имал контакт и с един камион, тъй като бил ударен от лявата и от дясната страна. Камионът бил в дясната страна. Ударът бил страничен. След удара успял да овладее автомобила от лявата страна на пътното платно. Бил стресиран, но когато се осъзнал излязъл, за да види кой е ударил. Намерил автомобила няколко метра зад неговия автомобил, извън пътното платно. Те се движели с посока на движение гр. Монтата, но след удара автомобилът бил с посока към гр. София. Попитал водача как се чувства и той отговорил, че е добре. След това потърсил и другото превозно средство, в което се ударил. Обърнал се и продължил в обратна посока на пътя, където намерил камиона спрял на платното за движение. След известно време, камионът продължил по пътя. Спомня си, че се притеснил от светлините и не можал да се прибере в своето платно за движение. Задействал спирачките в момента на удара. Щетите по неговия автомобил били от лява и от дясно. На другия автомобил също имало щети и от двете страни, както и счупено стъкло. В другата кола били двама души, баща и син, които бил прибрани от съпругата на шофьора. Когато дошли от полицията съставили протокол, попитали го дали има нужда от помощ. На местопроизшествието не била идвала спешна помощ. Негов приятел му изпратил пътна помощ и с нея се прибрал. За произшествието му било наложено наказание с акт, който заплатил.

От разпита на свидетеля Силвия Здравкова И.а – Н.а се установява, че е съпруга на първия и майка на втория ищец. Съдът кредитира показанията на свидетеля при условията на чл.172 ГПК, като отчита възможната и заинтересованост в полза на ищите. Спомня си за ПТП от 05.11.2021 г., което настъпило след удар на автомобила, управляван от съпруга и А. В. Н. от друг автомобил. В автомобила пътувал и техният син – вторият ищец М. А. Н.. Пътували към гр. Монтана, за да видят свекърва й. Около 20:00 – 20:30 ч. и се обадили, казали и че на завой ги ударил друг автомобил и да отиде да ги прибере. Намирали се след гр. Костинброд, на отклонението за с. Дръмша. Потеглила с личния си автомобил. Движението било отцепено и в двете посоки. Заварила ужасна гледка. Всичките им вещи били разпилени по пътното платно. Първо видяла, че синът и е жив, но от автомобила не ставало нищо. Полицията съставила протокол за ПТП. Всички стъкла на автомобила били счупена. Тя ги питала дали са добре. Първоначално и казали, че са добре, но постепенно след отминаване на шока, започнали да се проявяват травмите. След като си прибрали и прочистили прорезните рани, синът и казал, че не може да движи главата си на никъде. Съпругът и казал, че също го боли главата. Дала на сина си паратрамол и го оставила да си легне. Видимо нямал счупвания. Към ранната сутрин се събудил, казал, че не му е добре и че му се повръща. Потърсили медицинска помощ. Пирогов бил пълен с хора заради „Ковид“. Потърсили другаде медицинска помощ, в събота и неделя направили спешни консултации. След това се свързали с личните лекари. Установило се мозъчно сътресение, болки във врата. Назначили лечение с медикаменти. Консултирали се с невролог. Синът и преживял много тежко произшествието. Отказал да говори. Започнал да сънува, че баща му прелита над него, което действително се случило и добре, че не го затиснал, за да умре. Направили консултация с психолог. Не можел да участва в училище, тъй като в този период били он-лайн, а на него му било забранено да гледа компютър. Изпаднал в депресивно състояние. Към настоящия момент бил много по-добре, но когато пътували по същия път винаги обяснявал на всички, че това е завоят, на който са ги ударили. Тъй като след удара и при двата главоболията било силно и било ограничено движението на шията, направили скенер на глава. Невролог посетили заради главоболията, което продължило доста време. Другите травми били натъртвания и насинявания. При съпругът и нараняванията били в теменната област, шията и лявото коляно, а при синът и нараняванията били в дясно. Синът и носил яка, тъй като трябвало да бъде обездвижен за повече от две-три седмици. Главоболията и

при двата в началото било почти непрекъснато, ежедневно в продължение на две три седмици. Синът и до Нова година имал отново епизодични оплаквания, ако гледа компютър или е на училище. Заявили претенция през застрахователя, който на два пъти им изплатил обезщетение за автомобила, който бил тотална щета. Не получили отговор обаче за претърпените имуществени вреди във връзка с лечението, както и за неимуществените вреди.

Предвид изложеното и при съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, съдът намира за доказано, че на посочените в исковата молба дата и място, между описаните в исковата молба автомобили, е реализирано пътнотранспортно произшествие при описания по-горе механизъм, както и че последното е настъпило поради виновното протИ.правно поведение на водача на застрахования при ответника автомобил, който е нарушил разпоредбата на чл.5, ал.1, т.1, чл.20, ал.1, чл.41 и чл.42, ал.1 и ал.2, т.2 и т.3 ЗДвП.

По размера на иска за неимуществени вреди:

Тъй като обезщетението за неимуществени вреди е заместващо, законодателят е предвидил в чл. 52 ЗЗД правната възможност на съда по справедлИ.ст да определи паричната престация, която делинквентът, респективно застрахователят на неговата гражданска отговорност, дължи на увредения като обезщетение за изживените болки и страдания, които са закономерна последица от уврежданията, настъпили при произшествието. При обсъждане размера на паричното обезщетение съдът следва да прецени естеството и интензивността на отрицателните изживявания на пострадалите, както и възрастта на увреденото лице, ръководейки се от обществения критерий за справедлИ.ст към момента на възникването на правото на обезщетение. Съгласно ППВС № 4/1968 г. понятието "справедлИ.ст" по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението.

Съгласно разпоредбата на чл. 45 вр. с чл. 51 и чл. 52 от ЗЗД на обезщетение подлежат всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. В случаите на увреждане пострадалият понася страдания, които поражда за него правото да търси обезщетение за неимуществени вреди. Обезщетението следва да репарира претърпените болки, страдания, накърнените личните права и интереси, към момента на възникването на правото, но и съобразявайки новонастъпили обстоятелства - следва да се прецени обществено-икономическата конюнктура към увреждането, за да съответства това обезщетение на социалната справедлИ.ст, за да може размерът на обезщетението да е еквивалент на претърпените неимуществени вреди и да ги компенсира. Обезщетението за неимуществени вреди се присъжда не за абстрактни, а за конкретно претърпени физически и психически болки и страдания, неудобства и всякакви други негативи, които са пряка и непосредствена последица от увреждането (В този смисъл Постановление № 4/23.12.1968 г. на Пленума на ВС; Решение № 28/09.04.2014 г. по т. д. № 1948/2013 г., II-ро Т. О.; Решение 0917/1999 г. на III ГО на ВКС, Решение 0213/18.04.2000 г. по гр. д. № 1265/99 г. на ВКС; Решение № 764/10.12.1999 г. по н. д. № 695/1999 г. II НО).

При определяне на справедлИ.то обезщетение настоящият състав съобрази на първо място, че установените по делото увреждания на А. В. Н. - контузии на лявата теменна област, лявата лопаткова област и лявото коляно, изразени с травматични отоци, кръвонасядания и болка, данни за контузия на опорно - двигателния, по медикобиологичната си характеристика представляват временно разстройство на здравето, неопасно за жи.та, с възстановителен период от един месец. Установените по делото увреждания на М. А. Н. - контузии на дясното рамо, дясната мишница и в шийната област, изразени с кръвонасядания, болка и ограничени движения, по медикобиологичната си характеристика също представляват временно разстройство на здравето, неопасно за жи.та,

с възстановителен период от един месец.

Следователно, при определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди следва да се съобразят установените от съдебномедицинската експертиза и свидетелските показания претърпени от ищеца болки и страдания, техният интензитет и продължителност, както и възстановителният период, възможността за пълно възстановяване, възрастта и здравословното състояние на пострадалия, като не на последно място следва да се имат предвид и преживеният от катастрофата стрес, както и психическата травма за всеки един от ищите. Относно претърпените неимуществени вреди, съдът кредитира показанията на свидетеля Силвия Здравкова И.а – Н.а, макар и да е близка роднинска връзка с ищите – съпруга на пърия и майка на втория. В трайната си практика ВКС приема, че самият факт на родствена, семейна или друга връзка със страната не е предпоставка, достатъчна за да дискредитира свидетелските показания и да послужи за основание същите да не бъдат ползвани от съда при изграждане на изводите за фактите поради евентуалната заинтересованост на свидетеля от изхода на делото. Така напр. с решение № 118 от 11.01.2021 г. на ВКС по гр. д. № 665/2020 г., II г. о., ГК, се приема, че всяко лице, извън посочените в чл. 166 ГПК, дори и да е заинтересовано от изхода на делото, може да бъде свидетел. В такава хипотеза съдът не може да игнорира допустимите и относими към факти от спорното право показания на свидетеля само поради неговата заинтересованост, а е задължен да прецени достоверността им, чрез цялостна съпоставка на всички доказателства по делото. Следователно, с доказателствена стойност се ползват и показанията на лицата по чл. 172 ГПК и само близката родствена връзка със страната, посочила ги като свидетел, не е основание за отричане достоверността на изнесеното от тези лица. Освен това с оглед характера на увреждането и претърпените от него последици, логично е непосредствени впечатления да имат само лица от най-тесния семеен кръг на пострадалите.

В случая, при съвкупна преценка на събраните по делото доказателства съдът приема, че за справедливо възмездяване на неблагоприятното засягане на здравето, резултат от настъпилото ПТП, следва да бъдат съобразени следните конкретни обстоятелства: за период от около месец констатираното травматично увреждане е довело до дискомфорт и въздействие върху нормалния ритъм на ЖИТ на пострадалите, с болки при движение. При ищеца М. А. Н. са се наблюдавали спорадични оплаквания за периода след дата на ПТП до Нова година. В период на около месец след инцидента ищите са били с ограничени движения на врата, които били придружени с болки, съпроводени с необходимостта от приемане на медикаменти. Към момента на настъпване на ПТП А. В. Н. – 05.11.2021 г. е била на 52 години, а М. А. Н. – на 16 години. Безспорно за ищеца А. В. Н. инцидентът е довел до претърпяване на емоционални вреди от това, че по време на пътуването е бил със своя син, който също е пострадал от произшествието, което първият ищец не е имал възможност да предотврати настъпването му. Възрастта на втория ищец по време на инцидента – 16 г., предполага по-силен емоционален стрес от този при първия ищец, тъй като видно от изслушване на вещото лице по СМЕ в съдебно заседание детската психика е подвластна на преживяното в по-изострен вариант. В тази връзка е констатираният от невролога астено-вегетативен синдром. Времето на настъпване на инцидента при детето е съвпаднало с провеждане на он-лайн обучение заради Ковид епидемията, което е пречатствало втория ищец М. А. Н. да участва активно в учебния процес, поради негативното влияние на компютъра за обостряне на получените травми. Това обстоятелство неминуемо е повлияло на възможността за обучение и чувството за самооценка и социална адаптация сред околните. Инцидентът и при двамата е довел до нахърняване на усещането им физическата и емоционална цялост, без да са провокирали по някакъв начин настъпването му, което води създаване на чувство за страх и несигурност, че случилото се може да се повтори. Освен това самият механизъм на настъпване на ПТП, свързан със странично-челен удар, настъпил в тяхната лента за движение и довел до преобръщане на автомобила и попадането му в лентата за насрещно движение, е довел до множество

негативно емоционални изживявания по време на самото преобръщане и у двамата. След инцидента всички стъкла на автомобила са били счупени и вещите им са били разпилени на пътното платно. Нещо повече, ищецът М. А. Н. с оглед спецификите на възрастта, в която е бил по време на настъпване на инцидента е довело до по - изострено емоционално преживяване на инцидента, кошмари, отказ да общува. Относно емоционалните последици от преживения травматичен и посттравматичен шок при ищеца М. А. Н. се наложило родителите да потърсят професионална помощ от психолог. Видно от проведената терапевтична беседа на 08.11.2021 г. на М. Н. с психолог в УМБАЛ „Св.Иван Рилски“, неговото емоционално и психично състояние е било нестабилно, с прояви на изключително силна тревожност, смущаващи ирационални мисли и страхове. Наблюдавали са се и спадове в настроението. Констатирано е наличие на посттравматичен стрес, предизвикан от психичната травма от тежката автомобилна катастрофа, надвишаваща собствения потенциал за преработване и справяне.

Установява се, че обхватът на претърпения инцидент няма само личностно проявление, а се е отразил на цялото им семейство. Причинените вследствие на ПТП физически увреждания се характеризират като такива от лека степен, като не са създали опасност за жИ.та на пострадалите. При нито едни от двамата не е имало загуба на съзнание. Няма и данни за настъпване на последващи усложнения в процеса на възстановяване, което е протекло в рамките на нормалното. Няма данни да е налице остатъчна невротична фиксация и повишаване на тревожността при обекти и ситуации, напомнящи инцидента при ищите. След травматичния инцидент се е наложило посещение при невролог и психолог п р и М. А. Н., като и е предписана медикаментозна терапия за физическите оплаквания.

Ето защо, отчитайки изложените по-горе специфики на конкретния случай – степента и продължителността на болките и страданията, вида и характера на уврежданията, периодът на възстановяване от травмите – около един месец и при двамата, възрастта на всеки един от ищите, по-силният емоционален стрес при детето, както и обществено - икономическите условия за жИ.т в страната, съдът намира, че справедливият размер на обезщетението за претърпените неимуществени вреди по смисъла на чл. 52 ЗЗД, предполага исковете да бъдат уважени в пълните им предявени размери - за А. В. Н. 7500 лв. и за М. А. Н. 10 000 лв., предвид предявяването им като частични.

Настоящият състав съобразява също така и конкретните социално-икономически условия към датата на процесния инцидент /05.11.2021 г./, чийто ориентир се явят нормативно определените лимити на отговорността на застрахователя на риск "Гражданска отговорност на автомобилистите" като критерий наред със всички останали за определяне размера на обезщетението по чл. 52 ЗЗД/решение № 73 от 27.05.2014 г. по т. д. № 3343/2013 г., П Т. О. ВКС/.

По исковете за имуществени вреди:

Размерът на дължимото обезщетение за имуществени вреди се определя от размера на доказаните разходи, които са извършени за лечение на настъпилото увреждане на здравето при процесното ПТП. Те се установяват от приложените Фактура с № ***** от 09.11.2021 г. за платена такса за КТ на главен мозък на стойност 200 лв., с приложен фискален бон, квитанция с № 184 за платена такса за СМУ на стойност 50 лв.; на ищеца М. А. Н.: Фактура с № 4000082556 от 09.11.2021 г. за платена такса за КТ на главен мозък на стойност 200 лв., с с приложен фискален бон; Квитанция с № 185 за платена такса за СМУ на стойност 50 лв., Фактура с № 30000009081 от 09.11.2021 г. за покупка на Ноотропил и Тебокан на стойност 53,68 лв.

Доколкото отговорността на застрахователя е обусловена от тази на прекия причинител на ПТП, законната лихва се дължи от дата различна от тази, от която се дължи от делинквента. Безспорно е също, че по общите правила за деликта, делинквента се счита в

забава от деня на непозволеното увреждане. Съгласно изричната уредба дадена в чл. 429 от новия КЗ относно съдържанието на договорните задължения по договора за "Гражданска отговорност" следва да се приеме, че по силата на законово установеното ограничение дължимата от застрахователя в полза на увреденото лице законна лихва, се начислява от момента, посочен в чл.409 КЗ. В настоящия случай и с оглед диспозитивното начало в гражданския процес, следва да се присъди законна лихва, считано от датата на исковата молба.

По възражението за съпричиняване.

Недоказано остана възражението на ответното дружество за съпричиняване на вредоносния резултат, тъй като видно от събраните по делото доказателства, уврежданията са получени при поставен предпазен колан към момента на инцидента. В този смисъл е и заключението на вещото лице по изслушаната съдебно-медицинска експертиза, което посочва че тези травми могат да бъдат получени при поставен предпазен колан.

По разноските:

При този изход на делото право на разноски имат само ищците. Ищецът А. В. Н. е направил разноски в размер на 1400 лв., от които 300 лв. – държавна такса и 1000 лв. адвокатско възнаграждение и 100 лв. депозит за експертиза. Ищецът М. А. Н. е направил разноски в размер на 1 800 лв., от които 400 лв. – държавна такса, 1300 лв. адвокатско възнаграждение и 100 лв. депозит за експертиза. Неоснователно е възражението за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, тъй като и при двамата ищци е заплатено под минимума по Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения – в ред. преди изм. ДВ, бр. 88/04.11.2022 г., приложима към момента на сключване на договора за правна защита – 15.03.2022 г., при съобразяване на обстоятелството, че е осъществена адвокатка защита по четири самостоятелни иска с материален интерес. Извън горното съдът съобразява и фактическата и правна сложност на делото, свързана с провеждането на три открити съдебни заседания по делото, изслушването на двама свидетели и две експертизи.

Поради гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 432 КЗ вр. чл. 45 ЗК ЗД ЗАД ,,,,,, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Дианабад“, ..., да заплати на А. В. Н., ЕГН *****, с адрес: гр.София, ж.к. сумата от **7 500 лева**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от травматично увреждане на здравето и преживян стрес, в резултат на ПТП на 05.11.2021 г., съставляващо покрит застрахователен риск съгласно договор за застраховка "Гражданска отговорност", страна по който е ответникът, ведно със законната лихва, считано от 07.06.2022 г. до окончателното изплащане, частичен иск от претенция в общ размер на 15 000 лв., сумата **250 лева**, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, за заплащане на скенер и медицински освидетелстване, КАКТО и на основание чл. 78, ал.1 ГПК сумата от **1400 лева** разноски по производството.

ОСЪЖДА на основание чл. 432 КЗ вр. чл. 45 ЗК ЗД ЗАД ,,,,,, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Дианабад“, ..., да заплати на М. А. Н., ЕГН *****, с адрес: гр.София, ж.к. сумата от **10 000 лева**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от травматично увреждане на здравето и преживян стрес, в резултат на ПТП на 05.11.2021 г., съставляващо покрит застрахователен риск съгласно договор за застраховка "Гражданска отговорност",

страна по който е ответникът, ведно със законната лихва, считано от 07.06.2022 г. до окончателното изплащане, частичен иск от претенция в общ размер на 20 000 лв., сумата **303,68 лева**, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, за заплащане на скенер и медицински освидетелстване и лекарства, КАКТО на основание чл. 78, ал.1 ГПК сумата от **1 800 лева** разноси по производството.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

На основание чл. 7, ал. 2 ГПК на страните да се връчи препис от решението.

Съдия при Софийски районен съд: _____